

BÉTSI MAGYAR KURIR.

ÉS

SOKFÉLE, TOLDALÉKŰL.

Nr. Indult: Pénteken, Augustus' 25-dikán, 1853. 16.

BRAZILIA.

Londoni lapok Rio de Janeiro-ból Máj. 25-ről jelentik, hogy akkor időben, Brazília nagy zendülésben volt, — a' Kormány eránt való bizodalom megtsökkent, ellenben a' Republicanus — portugalliai Felekezettnek hatalma nevedekett. Senhor Antonio Carlos Ribeiro d' Andrade, Angliába evezett olly tzelből, hogy a' Republ. Portugalliai Felekezett részéről, Dom Pedrót Braziliába visszahívja. A' legelső kedvező széllel Lisbonába szándékozik. Minas Geraes Provintziában a' lakosok erővel félben szakasztották a' Gongo Socoí angoly bányászoknak munkájokat: a' helybeli tisztségek ezt meg akarták akadályoztatni, de tzeljokat el nem érték, mivel a' katonák is a' lakosok részeken voltak.

NÉMET ORSZÁG.

A' Müncheneri politikai Újság Landauból Aug. 8-ról jelenti. Az Esküdtök Törvényszéke 7-dik Ülésében, a' Hambachi Innepre írott dallok felolvasattak, úgy szinte erre az alkalmatosságra készült Meghívás is. Dr. Siebenpfeiffer nem tagadta, hogy ő légyen szerzőjök, 's e' mellett azt jegyezte meg, hogy a' Vádló levélben elhagyott egy tzikkely, melly legtöbbet tesz az egésznek megérthetésére. Erre felolvastattak Dr. Virthnek két rendbeli munkái, úgymint: „Német Ország-
nak politikai reformatziója“ és Felszól-

lítás a' Nép barátjaihoz“. A' nyöltzadik ülésben a' nyomtatott vádló iroványok olvasása folytattatott. Dr. Virthnek előbbi munkájára nézve, a' Praesidens azt nyilatkozta, hogy a' Státus tisztviseleség e' miatt a' Szerzőt, a' Kormány felforgatására intézett nyilvános felszólításával vádolja, mivel abban Dr. Virth egyenesen kimondja, hogy „Európát, csak egy Német Ország: bódogíthatja, ezt az egységet pedig csak úgy lehet eszklözölni, ha a' 34 Fejedelmek eltávoztatnak.“ Virth továbbá ebben az írásban, zendülésre nógatja a' parasztokat, és a' Burkus sereget, a' Németeket adó megtagadás által, a' Német Szövetség ellen való szenvedőlegi ellentállásra ébreszti, sőt javallja az erőt, erővel visszaverni. Virth a' másik rendbeli munkának is szerzője, 's azt jegyzi meg, hogy jelenleg, minden nyilatkoztatásoktól eláll, mivel védelmezésekor az egész Systemát szélyel fogja tagolgatni. Ezután Dr. Siebenpfeiffernek beszédjét olvasták fel, mellyet Vilhelmsbádban, Hanau mellett tartania, — elfogattatása megakadályoztatta. Siebenpfeiffer, mind ezt, mind a' bévádlott dallokot magáénak vallja lenni. A' Praesidens előadta, hogy mind az említett beszéd, mind a' költött dallok lázzasztók légyenek, mivel azokban a' lakosok adó megtagadásra, fegyverfogásra, és nyilvános erőszakra szóllittatnak fel. A' dallokra nézve azt jegyezte meg a' Praesidens, hogy azokban

is, a' Kormány felfogatására ébresztő felszólítás foglaltatik, midőn mindennütt egy Német Országról van a' szó. Siebenpfeiffer mindezekre azt felelte, hogy majd védelmezni fogja magát annak idejében. Azután még felolvastattak ezek a' munkák: „Német Országnak Ujjá születése“ továbbá „Nassau“, és „Rajnai Burkus Ország, de mivel Siebenpfeiffer, azonkívül, hogy ezeket is magáéinak vallá, semmit sem felelt, Hochdörfer következőké bévádolt iroványait olvasták fel „A' Németnek kötelességei, Nemzete, és hazája eránt“ — „Felszólítás a' Bajor katonákhoz“ — „hazafiúi Egyesületek létre hozása“ — a' Frantzia Kormányának bánásmódja a' Lengyelekkel“ „Az 1852 dik eszt. Máj. 27-nek haszna.“

Az Aug. 6-án tartatott Ülésben, a' Praesidens, Hochdörfernek még hátra lévő bévádolt iroványait is elővételte. Ezekben is a' polgárok lázadásra ingereltetnek, 's a' Bajor katonák arra szollittatnak fel, hogy a' polgárok ellen; fegyvereiket ne használják. Hochdörfer azt felelte: Ő iroványaiban, Német Országnak törvénytelen állapotját akarta lerajzolni, — egy harmadik jussának megtsonkítása ellen, immár a' Bétsi Congresszusban is Protestáziók nyújtattak bé, még pedig elylan férjsfiaktól, kik most a' Státus Kormányát vizsik, 's neki sem volt másztélja a' fegyver fogásra való felszólítás által, mint hogy a' Burkus, és Orosz sereg ellen oltalmazhassák magokat, a' mennyiben ezek úgy adták ki magokat, mint barátokat, azomban még is 1813—1815-ben a' legnagyobb kitsikarásokat, és pusztításokat vitték véghez, — a' mi egy ismétli elfoglaláskor, még nagyobb mértékben történnék meg. Hochdörfernek külömbfele állításait, a' Státus Ügyész igyekezett megtzáfolni. Erre a' bévádolt Becker olvasta fel

a' maga beszédjét, azután Rost, szin- te bé vádolt, kinyilatkoztatá, hogy e két rendbeli dalloknak: „Hazám a' Istában“ és „Német Ország színe“ igen is ő légyen kiadója, de nem szerzője: a' sajtó Egyesületi helyheztetéséhez kepest előre feltartotta magának, hogy Pistor, és Geib minden felelet terhétől feloldozzák, a' mit ezek magokra is vállaltak. Erre a' Praesidens Pistorának leveleit, és kézíratait olvastatta fel. Minekutánna még Eiflernek egy levele olvastatott fel, a' Praesidens a' Sajtó egyesület elleni vádló pontokat vette elő. —

A' 10-dik Ülésnek kezdetével, Siebenpfeiffernek, Lafayettehez, és Mauguinhez intézett két levele, az utóbbiaknak németre fordított feleletjeikkel olvastatott fel, mellyekben a' Népeknek az Absolutismus elnyomására szükséges egyesületekről vagyon szó. A' Generális Ügyész azután figyelmetessé tette az Esküdteket, rostálnak meg derekasan mind a' vádpontokat, mind a' vádlók közbenszólításait. Erre Dr. Virth hozzá fogott beszédje első részének olvasásához. Szörnyű tolokodás volt a' nagy teremben, de mind a' mellett tsendesség és rend.

A' 11-dik Ülésben Virth elvégezte beszédjét, melly más fél óráig tartott. Ritkán lehet hallani észszel párosult nagyobb ékesen szóllást, — a' beszéd azomban nem közöltetik. Ekkor nap még nagyobb volt a' tolokodás, mint tegnap. Mindenkinek szíven, és nyelvén volt az „éljen“ szó, de a' Praesidens halgatást parantsoló tekintete által elfojtatott. A' foglyoknak ide, 's tova való vitelekkor, a' sokaság láthatóan megilletődött, — Virthnek érzékeny, és lelkes beszédje megrázta az indulatokat, de még is a' köz béke meg nem háborított.

FRANTZIA ORSZÁG.

Párisban valami párviadalról beszélnek, melly Aug. 11-kén Gallos Oberster, és a' Figaro Szerkeztetője Rocqueplan Nesztor közt ment véghez. Figaró X dik Károlynak utolsó idejében tudni való, az akkori Kormányának egyik legveszedelmesebb ellensége, sőt még Lajos Fülep Kormányzásának kezdetében is a' Republicanusok részén volt, de még is később ezektől elállott, 's mivel elmésségével a' Liberalisokat üldözte, minden betsületét elvesztette, éppen úgy, mint az esmeretes Barthelemy, a' ki hirtelen egyik résztől a' másikhoz által ment, — tsak hogy ez, helyheztesésénél fogva valamennyire kimenthető, a' mennyiben, midőn beteg korában, nagy szükségben, pártosai majd éhelt hagyták elveszni, a' mit kevéssel álltépése előtt maga is közhírré tett, hogy amazokat jóelőre elkészítse: Rocqueplan ellenben vagyonos ember. Evvel tehát Gallois Oberster Aug. 9-kén az Operában találkozáván, fülebe sugta véleményét, vagy is inkább feddőzését, melly szerint a' Figaro naponként tsúfot üz Laffitte Ur szerentsétlenségéből, sőt a' legalábbvaló rágalmozásokkal illeti. A' szóváltás mindig tüzesebben folyván, Gallois, végre lerántja Rocqueplan veres pántlikáját, mellyet ez, kevéssel az előtt valamely érdem megjutalmazásul nyert: erre Gallois, a' fejére, bittal, azonnal olyan ütletet kapott, hogy mindjárt a' földre terült, de azért minden fájdalma mellett is, midőn felkelt, ellentársát Aug. 11-re párviadalra kihívta.

Aug. 11-kén tsak ugyan megtörtént a' párviadal, még pedig karddal. Az Oberster sértetlenül maradt, a' Szerkeztető pedig 3 sebet kapott, — egyet az oldalába, másikat a' tenyerébe, harmadikat a' poszájába. Minckelötte elvál-

tak, Gallois pisztolyt rántott, de a' Secundánsok ellentársától elválasztották.

A' Tribune mint jelentődött, Napoleon szobrának felállításakor ezt nyilatkoztatta: „A' nagy férjfiúnak családja, Királyoktól üldöztetve, sokaig számkivetésben sínlett, 's nem tudta fejét hová letenni. De hol vagynak most ezek a' Bonaparték? Vagy talán egy sints Frantzia Országban? Sem vén, sem ifjú, egy sints, a' ki merészelné ide jönni, 's jussát, és birtokát, mint polgár a' néptől kívánná? Oh! vajha megditsüült lelke, ezen hideg értz szoborba szálhatna, millyen fájdalmasan lepetnek meg, hogy familiájából egy sem bátorodik ezen nagy napon elolépni, 's nevének hatalmát felkiáltani! — és még is vagynak közzülök Tsászárságra vágyók! Bonaparte maradékai azt hiszik, hogy felekezetet állíthatnak elő, noha nyilván megmutatják, hogy arra erejek, fiatalságok, és bátorságok hibázik!“ Ezen felszólítás Bonaparte Lucian Jó'sefet, két rendbeli feleletre indította, mellyeknek tartalmok körülbelől következők: „Reménytem, a' Publicum igazságosabb, mint az Ur, és nem fogja Napoleonnak győzedelmi napját, egy számüzött familiára nézve szemrehányás nappá változtatni. Az Ur azt kérdi, hol vagynak azok a' Bonaparték? Felelet, — Számkivetésben, mellybe őket a' Bourbonok öregebb ágának Proscriptiója taszította, 's a' Juliusi Revoluzió hagyta, — ott, a' hol még most is veszteleni hagyják, a' Familia Fő Szobra Inauguratiójának ellenére is! azon a' helyen vagynak, mellyet nékiek a' törvény, úgymint a' jó polgárnak egyetlen egy vezetője kimutatott. — Ennek a' törvénynek eltörlése nélkül, ha a' számkivetésből önnkényesen visszatérnének, tsak annyi volna, mintha egyenesen a' törvény ellen fegyvert fogná-

nak, 's talán ez újabb zendülésre nyujtana alkalmatosságot, — egy ilyen vi-
selet pedig a' nagy férjfiúnak nevét meg-
fertéztetné! Hát elfelejtettétek e' ti, kik
ötet szobra alatt szidalmaztatok, hogy
a' polgári háború eránt való iszonyo-
dás miatt, Na p o l e o n két ízben letet-
te a' főhatalmat? Bár milly kemény sor-
sunk legyen számkivetésben, még is
elég erőt erzünk magunkban a' meg nem
érdemlett szenvedéseket eltűrni, 'és for-
ró fohászokat küldünk fel az égbe Fran-
tzia Ország megtartásáért, magunkat
mindentől, a' mi a' köz tsendet hábo-
rítaná, megtartóztatván. Noha Hazánk,
erántunk igazságtalan, még is kedves
marad előttünk. Tartson bár számki-
vetésünk halálunk órájáig, még sem
lesz, mint az Ur nevezi bátorsá-
gunk, a' mi véleményünk szerint pe-
dig, gyarlóságunk, a' törvény el-
len felzendülni. Mi ettől a' Proscrip-
tíó törvényétől, a' Constitutionalis Kor-
mányra appellálunk, a' Kamarákra, a'
választó Collegiumokra, sőt egész Fran-
tzia Országra, — de minden polgári
háborúra, vagy rendtelenségre való
nógotást, mint ízetlen ingerkedést vis-
szautasítunk. Be kevésse esmerete az Ur
Napoleont! Ha az ő Familiájának vala-
melyik tagja, olly romlott, olly elve-
temedett, és gondolatlan lehetne, hogy
a' nép, és sereg közibe állván, hábo-
rítani a' testveri inneplést, vagy pe-
dig, ha tsak egyetlen egy polgár vér-
ontására is okot szolgáltatna, — akkor
a' nagy szobor, győzedelmi álláspont-
járól letekintvén, imigy fogna megszól-
lalni: „Hát ti azt gondoljátok, hogy
én magamért, vagy fiamért, vagy pe-
dig tiérteteket hagytam el Porto Fer-
rajót, 's léptem ismét Hazai földre?
En ezt egyedül a' szeretett nép ked-
véért tettem, melly az Idegeneknek já-
tékvá, 's prédájává leve. Miután di-
asösségére semmit sem tehettem, nem

akartam magam emeléséért Frantzia
vért ontani, és kész akarva alá vetém
magam mind száműzésnek, mind a' ha-
lálnak! De ti, személyes haszonkere-
sésből akarnátok a' Hazát újabb zürza-
varba dönteni? Nyomorúltak! átok fe-
jetekre! — Gúnyosan veti továbbá sze-
münkre az Ur, hogy mi Tsászárságra
vágyók volnánk! Én részemről nem tar-
tok számot a' Tsászárságra: minekután-
na a' Tsászári örökösödés sorából kizá-
rattattam, a' Tsászárságtól egészen ide-
gen voltam, a' 100 napnak Constitution-
nalis álmáig. Azok közzülünk, kik a'
Napoleoni örökösödés sorába voltak
béiktatva, — a' Plebiscitumot so-
ha sem tekintették jusnak, hanem úgy,
mint 4 milliom embertől kiszabott kö-
telességet. Míg a' Tsászár fia élt, a'
Plebiscitumnak engedelmeskedni, fami-
liája előtt megsérthetetlen jus volt: de
valjon II-dik Napoleon halála után,
képzeltetik e' a' Hősnek testvérei, hogy
Frantzia Ország, örökségek légyen? sőt
ha erre legkissebb jussok volna is, el-
lehet e' hinni, hogy Napoleon familiá-
jának valamelyik tagja tsak egy szem-
pillantásig is késedelmeznék, Frantzia
Ország békessége végett, mindenét fel-
áldozni? Tsak jó polgárok méltathat-
ják a' Tsászári port. Ereje a' Re-
signatióban áll, — képzelődése, lelki-
esmeretes hazafiúságának van alávetve,
— ifjúsága részszerint elhervadt, a'
halál által időnek előtte letiportatott,
— a' mi pedig a' bátorságot illeti, va-
lóban ez Napoleon testvéreinél nem
hibázik, midőn a' Haza veszedelemben
forog!”

Említettük vala, hogy a' Sz. Simo-
nisták két Elöljárói, úgymint Enfan-
tin, és Chevalier illetlen magok-
viseletekért fogságba tétettek, — most
ismét szabadon bocsájtattak, — a' mi-
nek emlékezetére, vagy tulajdonkép-
pen öröm kijelentésére, a' rend 40

napig, Menilmontantban lakásban bezárkozva marad, hálát adván az Istennek, hogy a' Király szívét könyörületesse tette. A' veszteglő napok lefolyása után, telyes számmal, Enfantinnal együtt a' Tuileria palotákba szándékoznak, hogy a' Királynak, vélek közlött kegyelmét megköszönjék.

N A G Y B R I T A N N I A.

Az Alsó Háznak Aug. 6-kán tartott Ülésében, Murray Ur az idegenek verbuválásokról fennálló törvényt akarta eltörlni. Azt állítá, hogy ez a' törvény, az Országban a' legnagyobb nyughatatlanságot okozta légyen, és ezt, a' Nagy Britanniai Annalisokban valóságos motsoknak lehet tekinteni. Nem tsak igazságtalan az a' bill, de haszontalan is, és nem hoz semmi jó következtést. Igazságtalan azért, mert a' népet egyik természeti törvényétől megfosztja. Egy szabad Országban mindkinek van jussa, ha egyébbérint önn hazájában foglalatosságot nem lél, idegen Hatalmasságnak szolgálatjába lépni, 's derék tiszték és közkatonák, kiknek szolgálatjokra a' Hazának nints szüksége, ditsősséget, és kijelelhetést, miért ne kereshetnének külső Országban? Van a' Státusnak igen is hatalma, önn megtartása végett törvényeket szabni, de arra nints jussa, hogy a' lakosokat természeti törvényektől megfoszssa. De különben, a' törvény haszontalan is. Itt azt vitatták, hogy az, a' Nagy Britanniai Neutralitásnak fenntartására szolgál; de a' Népjus szerint nem sértetik meg a' Neutralitás, ha a' jobbágyoknak megengedődik, az idegen Státusnak seregében szolgálni. Mivel a' rendelmény által, az a' tziel, melly szerint a' verbuválás külső Státus számára megakadályoztassék, tsakugyan el nem érődött, azt kérdezhetné valaki,

miért kell hát el töröltni? Arra röviden tsak azt feleli: azért mivel Nagy Britannianak az említett törvény szégyenére válik. Cobbett Ur ellenzete a' javallatot. Ha a' Kormánynak úgymond nints hatalmában, a' jobbágyokat megtartóztatni a' külső háborúkbaváló beavatástól, tehát arra sints hatalma, hogy maga magát védelmezze. A' tisztelt tag előhozta, hogy sok katonák örülnének, ha idegen szolgálatba jutnának, tsak hogy hazájokban a' nyomorúságtól megszabaduljanak, de el nem kell felejteni, hogy azok a' személyek félzsöldöt kaptak, tsak hogy a' népreakjok számot tarthasson, ha a' szükség úgy hozza magával. Inglis Ur az első Szónok által felállított principiumot tagadta, hogy tudniillik jussa vólna mindkinek bátorságát, és talentomát ott kimutatni, a' hol jónak találja. Ő ellenben azt mondja, hogy senkinek sem szabad háborúba avatkozni, vagy nints jussa felebarátját megölni, hanem tsak ott, és akkor, midőn familiájának fenntartása, hazájának, és Vallásának óltalmazása kívánja. A' felállított principium, egyenesen az erköltsiséget, és ennek az Orzágnak characterét gázolná el, mert ha az helyben hagyattatnék, akkor a' Jobbágyok a' Bukanierek példájokat is követhetnék. A' háború nem játék, mellyben akár ki játszhatik! O'Connell az egész törvényt sikeretlennek állítá; — Irlandban úgymond, 25 tzikelynél több készítettett ezen tárgy felett, — egyikben ezek közzül, fejevétel, akasztófa mondódik a' törvényt által hágó fejére, és mégis a' Limericki Tractatustól fogva 140,000 Jobbágnál több lépett Frantzia szolgálatba. Lord Althorp a' kérdéses billt, tapasztalás után, az Orzágra nézve nem tsak károsnak, hanem sikeretlennek is tartotta, azért annak visszavételét tzielérányosnak véli. A' mi az annyiszor váta-

tolt Neutralitásnak megsértését illeti, hogy ha az Ország törvényei megengednék a' jobbagyoknak, mint a' két küzdő félnek részére tetszések szerint állani, akkor szóba se jöhetne a' Neutralitás megszegése. Vagynak esetek, hol a' Fejedelemnek kötelességében áll, avval a' hatalommal élni, mellyel a' közjus által felruházott. Ide tartozik az is, midőn külső Hatalmasságok számokra újontzok gyakoroltatnak, és taníttatnak, a' mi nyilvánosan a' közönséges jusnak megsértése volna. Ő enél fogva a' javallatot minden erejéből támogatni fogja. (halljuk, halljuk) A' javallat minden szavazás nélkül elfogadtatott.

Az Alsó Háznak Aug. 8 kán tartott Ülésében, Rice Ur azt javallotta, hatalmaztatnék meg Ő Felsője, esztenként 60,000 font sterlinget, a' consolidált Fundusból, a' Fő város Politzia tartására kiadni. Thicknesse Ur ez ellen azt vetette, hogy igazság szerint nem lehet az Ország nyakára olyan terhet vetni, melly egyedül a' Fő Várost illeti. Lord Althorp erre azt jegyezte meg, hogy a' Fő Város — közönséges principiumnál fogva, köteles ugyan Politziáját maga tartani, de mivel a' Fő városnak tsendessége az egész Országra nézve nagy befolyással van, és a' Londoni Politzia, az Országnak különböző részeiben éppen úgy használtatik, mint magában a' fő Városban, tehát nem tartja igazságtalannak, ha a' költségnek különben is kis része, az egész Ország által vitetik. Erre a' javallat 49 szóval, 19 ellen elfogadtatott.

(Courier) Az eddigleni Követ a' Madridi Udvarnál Addington Ur visszzahívattatott, 's helyébe Villiers György Ur neveztetett ki.

Don Carlos még mindég Lisbonában van, 's nem akar Spanyol

hajóra ülni, hanem kívánsága, Angoly hadi hajón Nápolyba evezni. Dom Miguel már megtette a' készülételeket Portugalliából való elútatásra. IV. dik György gőzhajó, Minhónak öbliben fekszik. Loulé Marquis küldetésének tzélja, a' Portugalliai Királynét Lisbonába vinni. A' Nagy Britanniai Kormány hihetően azt fogja kívánni, hogy egy — velünk olly szoros öszveköltetésben lévő Ország Fejedelmnéje, Britus hajón evezzen Lisbonába.

(Spectator) Cabinétünk nem akarja Dom Pedrót elesmerni a' Regenség Fejének: arra szeretnék bírni, hogy azon fő helyet engedné által Palmellának, kinek eszére, és betsületére bizvást lehet támaszkodni. Ez kívánsága a' Frantzia Cabinetnek is. Továbbá azt hiszik, hogy Palmellának ezen főhelyre való kinevezése egyszersmind kezességet nyújt Spanyol Ország bé nem avatása felől, a' mi pedig nagyon kívánatos volna, mivel ilyen módon Angoly és Frantzia Országok a' fegyverrel beavatás szükségétől feloldoztatnának.

Jamaicából Jun. 20-ról jelentik. Ezen a' szigeten azon hírnek hallására, hogy az Angoly Kormány a' rabirtokosokat, vagyonjoktól, minden kárpótlás nélkül megfosztotta, 's nekik 12 esztendőre, tsak 15 milliomot akar költsönözni, a' közvéleményt annyira felingerelte, hogy a' lakosok azonnal következő Memorialét szerkesztettek: „Mi azt kívánjuk, hogy a' Missionariusok azon törvények alá essenek, mellyek szerént Ő Felsőjének többi jobbagyai Kormányoztatnak. Mi Finantz törvényeinkben olyan változtatásokat kívánunk, hogy jólléttünk ismét felevenedjék, és ha talán kárpótlások megtagadtatnának, akkor alázatosan kívánjuk, hogy Jamaica szigete, az Anya Országtól váljon el, 's a' Britus Korona eránti hűség alól feloldoztatván, szar:

HELVETZIA.

badsága légyen, magát függetlennek ki nyilatkoztatni, vagy pedig egy más Státushoz állani, melly védlője 's ápolója légyen, nem pedig gúnyolója, 's rablója. "Az egész Coloniában természetesen nagyon tartottak tőle, hogy majd a' Négerék megtagadják az engedelmességet, — azomban, mivel a' Minisztereknek módosított planumok, melly szerint a' rabtulajdonosoknak, kárpótlás fejében nem 15 hanem 20 milliom ajánltatik, — nem sokára Jamaica-ba jut, reményleni lehet, hogy ez által a' tsendesség ismét helyre áll.

(Ceurier.) Aug. 9 kén az a' hír szárnyallott, hogy a' Lisbonai ideigvaló Kormány, egy Agenst fog elküldeni, azon tisztet, és katonák hátralévő béreik kifizetésére, kik Oportóból különbféle okokra nézve Angliába visszatértek. Ezeknek az embereknek száma 700-ra megy, 's a' szükséges summa mintegy 5000 font sterlingre. Azok se vétetnek ki a' jótéteményben való részvétel alól, kiket Villafor, Oportóba visszaküldött az Expedíziótól.

(Sun.) Aug. 6-kán Lord Russelhez parantsolatok küldettek Lisbonába. A' Lord az új Portugalliai Kormányánál meghiteltetett, 's Donna Mária-nak elesmérése okvetetlen következni fog.

(Temps.) Angoly Ország nem tudja, miképen menekedjék meg Dom Pedrótól: szeretné a' Brazíliai thronusra visszatenni, ha a' Contrarevolució megengedné. Nagy Brittanianak a' Portugalliai Expedícióban tsak kereskedési plánuma volt, a' kiadott pénznek majd fogja ő tudni bévenni az interessét, és szeretné Palmella és Compagnie Firmája alatt az Országot kirabolni. Hát Frantzia Ország megszenvedi e', hogy az a' Hertzeg, kinek betsülete, a' Portugalliai Alkotvány felállításáért le vagyon kötelezve, az Országból eltávoztassék?

(Zürichi lapok.) Basel Aug. 12-kén. Tegnap estve 8 és 9 óra között, az úgy nevezett három Király vendégfogadó előtt, mellyben a' Képviselek laknak, iszonyú nagy láрма, és népzaj támadt, következő eset szolgáltatván rea alkalmatosságot: Singeisen Miklós, Baseli Kormány tanácsos, az egyesült sereg megérkezése után, Kormányától, valami parantsolatot hozott a' szövetséges Commissariusoknak. Midőn tulajdon házába leszállott, tsoportonként gyűlt lakása elibe a' sokaság, úgy hogy kedvetlen következésektől tartván, titkon a' Commiszszariusokhoz ment által. De a' sokaság ide is követte: sem a' Commiszszariusok, sem Defour Oberster nem valának otthon, azért a' zabolátlanok bátorságok még nevedekett, mind addig, míg az említett személyek haza nem térvén katonák által szélyel nem verettek, Singeisen t pedig egy kotsiba ültetvén, a' városból kivitettet volt.

BÉTS.

A' Tsászár és Tsászárné Ő Felségek, a' mint a' Prágai Újságlevél írja, Aug. 16-kán délután 2 órakor érkeztek meg Prágába, a' hova a' Felséges vendégeket ezen fővárosnak minden korú és karban lévő lakosai több hetek óta már óhajtvá várván, a' viszontmeglátásnak öröme 's a' szeretett Felségek eránt viseltető hódoló tisztelet annyira elfogta mindenek szívét, hogy ez az örvendetes nap fényes inneppé változott 's a' főváros körkönyvében örökre nevezetes fog maradni.

Aug. 16 kán érkezék Prágába Ő Ts. K. Felségeknek látogatásokra, Ő Felsége a' Szász Király; 17-kén a' Meklenburg Sverini Hertzeg, Károly Ő Magassága; 18-kán a' Burkus Korona-

örökös Ö Kir. Fennsége és az Anhalt Kötheni uralkodó Ö Hertzegsége; 19-kén Szász Kir. Hertzeg, Printz János és Hitvесе.

H Í R A D Á S.

A' jövő Vasárnap, úgymint ezen Hónapnak 25-dik napján innepli a' Nemes Magyar Nemzet, Sz. István Királynak és Apostolnak napját jeles ajtossággal a' Városban lévő T. T. Kapuzinus Atyák Templomában. Tíz órakervészi kezdetét a' Prédikáció, mellyre a' Nagy Mise következik. Ezen inneplésre minden Magyar Hívek különös tisztelettel hívattnak.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Po'sony Aug. 20-kán. A' f. h. 16-lán tartott 87-dik Országos Ülésben, a' 5-dik Urbariális tzikkely 4-dik §-ának utolsó pontjában több órai vitások után folytatólag meghatározottat, hogy: a' mennyiben rét 's szántóföldek helyett, a' jobbágytelek állományául erdőségek mutattatnak ki, ezeket jövedőben a' jobbágy szabadon, minden hátrabaszorítás nélkül használhassa; ha hogy pedig akár a' Községnek akár egyes jobbágnak, urbariális földrészen felül udvarához erdőrész is hasittatnék ki, ebben mind épület és tűzifa, mind makoltatás 's gubits szedés illeti őt, mindazáltal a' közöshasználás fenntartásával, ha hogy az az Uradalom résziről azelőtt már gyakoroltatott, 's erdőrendszeres felvigyázat alatt; melly erdőrész, ha hogy kereskedésre való fát is szolgáltatna, a' fakereskedés is megengedtetik uradalmi felvigyázat alatt a' jobbágnak, a' Községtől e' részben meghatározott taksát, ugyanannak pénzesládájába befizetvén. A' 88. és 89-dik Ülés-

sekben a' még hátralévő \$\$\$ vétetének fel; az 5-dik § melly a' mézszárszéki just tárgyazza, egészen helybenhagyattatott; mi szerént abban az esetben, ha a' Földes Ur a' lakosokat elegendő hússal ellátni nem tudná vagy nem akarná, a' vagy a' jobbágyok külömben egességes marháinak, megtartása, valamely törtenetes eset által; nem volna lehetséges, a' jobbágyoknak megengedtetik a' húsmérés. A' 6-dik §, melly a' jobbágyokat az említett jótéteményeken kívül, a' többi Földes Urat illetőkből, kár-térítés 's lefoglalás büntetése alatt elzárván, azt is meghatározza, hogy: a' Földes Ur, az általa jobbágyainak engedett jótéteményeket, a' bennefekvő pénz 's jobbítások illendő 's törvényes úton meghatározandó megtérítése mellett (a' fennálló privilégiumok 's egyezések a' magok épségében hagyatván) magához válthassa, kevés változtatással elfogadtatott; valamint a' 7-dik § is, melly a' jobbágyokat illető urbariális jótéteményeket tsupán az illető földterek határain belül tulajdonítja a' jobbágyoknak; ide nem értvén egyéb iránt azon helységeket, mellyeknek az urbarium bevitele vagy urbariális rendeztetés alkalmával határon kívüli jótétemények is adattak, 's az urbáriombabekittattak.

A' Pénz folyamat Augustus' 22 dikén;
közép arr: 94 25/52
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 197
Az 1820-béli sorsosok: 133 3/4
Az 1821-béli hasonlók: 133 3/4
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: — for. keltek, mind Conv. for. ton
Bank-Aktziák keltek 1225 for. ton
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)